

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 43/2022-95

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., Martina Granca 44, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Bartoš, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 46 Ek 1485/2018 z 12. januára 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 46 Ek 1485/2018 z 12. januára 2021 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 46 Ek 1485/2018 z 12. januára 2021 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.
3. Okresný súd Banská Bystrica **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **460,90 eur** a zaplatiť ich právnenému zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených práv napadnutým uznesením, zrušil ho, vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka sa ako oprávnená v napadnutom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) návrhom na vykonanie exekúcie domáhala od povinných vymoženia pohľadávky priznanej nespotebiteľským rozhodcovským rozsudkom č. k. RD 152/2016 z 29. decembra 2016 vydaným [REDAKOVANÉ], *ad hoc* rozhodcom rozhodcovského súdu (ďalej len „exekučný titul“). Po začatí exekučného konania a vydaní poverenia na vykonanie exekúcie podali povinní návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd uznesením č. k. 46 Ek 1485/2018 z 11. marca 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom (ďalej len „VSÚ“) návrhu povinných na zastavenie exekúcie vyhovel a podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekúciu zastavil. V odôvodnení uznesenia VSÚ dospel k záveru, že medzi sťažovateľkou a povinnými nevznikla rozhodcovská zmluva, preto exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul predmetný rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu. Rozhodcovský rozsudok je zdanlivé ničotné rozhodnutie (nulitný paakt). Proti označenému uzneseniu VSÚ podala sťažovateľka sťažnosť.

3. O sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu VSÚ rozhodla sudkyňa okresného súdu napadnutým uznesením, ktorým sťažnosť zamietla. V odôvodnení napadnutého uznesenia dospela k záveru, že exekučný titul trpí namietanou formálnou nevykonateľnosťou exekučného titulu s poukazom na prechodné ustanovenia k § 54c zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“). V tejto súvislosti uviedla, že rozhodcovský rozsudok s hlavičkou rozhodcovského súdu, pod ktorou rozhodca predmetný rozsudok vydal, bol k 31. decembru 2016 zrušený. Keďže rozhodcovský rozsudok nebol doručený účastníkom konania pred 1. januárom, rozhodcovské konanie bolo *ex lege* zastavené, rozhodcovský rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, preto je formálne nevykonateľný a nespôsobilý exekučný titul na vedenie exekúcie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne a svojvoľné z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia veci, nevysporiadania sa s existenciou rozhodcovskej zmluvy a nezákonného preskúmavania nespotebiteľského rozhodcovského rozhodnutia zo strany okresného súdu. V odôvodnení ústavnej sťažnosti argumentuje, že neexistoval žiaden zákonný dôvod na zastavenie exekúcie, exekučný titul nebol kauzálné príslušným súdom zrušený ani nebola právoplatne odložená jeho vykonateľnosť.

5. Predmetom rozhodcovského konania bol nárok na náhradu škody proti bývalým konateľom spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka v situácii, keď si veriteľ nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka. Rozhodcovské konanie prebiehalo podľa

§ 3 ods. 2 v spojení s § 1 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Sťažovateľka pri svojom návrhu na vykonanie exekúcie postupovala v súlade s § 35 a § 44 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, návrh podala v súlade s § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Exekučný titul nebol zrušený a nebola odložená ani jeho vykonateľnosť, a preto neexistoval jediný zákonný dôvod ho spochybňovať. Okresný súd však bez toho, aby po vzniku exekučného titulu nastali nejaké nové okolnosti, a bez toho, aby uviedol nejaký zákonný a preskúmateľný dôvod, rozhodol, že exekúcia sťažovateľky je neprípustná, a exekúciu zastavil.

6. Sťažovateľka kritizuje napadnuté uznesenie, pretože okresný súd podľa nej svojvoľne „vykonal meritórny prieskum exekučného titulu v exekučnom konaní a skúmal právomoc rozhodcovského súdu v nespotrebitel'skom rozhodcovskom rozsudku, čím exekučný súd prekročil svoju právomoc, nakoľko k tomu nie je súdom príslušným a takýto prieskum vykonal nezákonný sudca“. Pokiaľ je exekučným titulom nespotrebitel'ský rozhodcovský rozsudok s vyznačenou doložkou o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, nemá podľa jej názoru exekučný súd právomoc „robiť akékoľvek obštrukcie pri povoľovaní exekúcie, ani nemá právomoc nijakým spôsobom takéto rozhodcovské rozhodnutie akokoľvek preskúmať, vrátane posudzovania existencie rozhodcovskej zmluvy“.

7. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 43/2022-22 z 3. februára 2022 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

8. Následne ústavný súd 10. februára 2022 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej ústavnej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti. Následne 15. februára 2022 upovedomil zúčastnené osoby [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (v procesnom postavení povinných v napadnutom exekučnom konaní, pozn.), o práve vyjadriť sa k prijatej sťažnosti.

III.

Vyjadrenie okresného súdu, zúčastnených osôb a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

9. Vyjadrenie okresného súdu sp. zn. Spr 4019/22 bolo ústavnému súdu doručené 15. marca 2022 spolu s vyjadrením zákonnej sudkyne a prístupovým kódom na nahliadnutie do elektronického súdneho spisu. Okresný súd vo svojom vyjadrení odkázal na vyjadrenie zákonnej sudkyne v predmetnej veci, s ktorým sa stotožnil. Zákonná sudkyňa lakonicky uviedla: „S odôvodnením napadnutého uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 46 Ek 1485/2018 z 12. januára 2021 sa stotožňujem a v podrobnostiach naň odkazujem.“

III.2. Vyjadrenie zúčastnenej osoby [REDAKOVANÉ]:

10. Zúčastnená osoba [REDAKOVANÉ] zastúpená právnym zástupcom svoje právo vyjadriť sa k prijatej sťažnosti v lehote určenej ústavným súdom využila podaním doručeným 2. marca 2022, v ktorom sa plne stotožnila s napadnutým uznesením okresného súdu. K veci v podstatnom uviedla, že exekučný titul vydala osoba bez právomoci, preto bol exekučný súd oprávnený a povinný skúmať, či exekučný titul bol vydaný orgánom vybaveným právomocou na vydanie takéhoto rozhodnutia. Vyjadrila presvedčenie, že ak takáto právomoc chýba, ide o nulitný právny akt. V tejto súvislosti tvrdila, že k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky medzi sťažovateľkou ako oprávnenou a povinnými nikdy nedošlo. Zúčastnená osoba ďalej tvrdila, že „skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná“. Na základe svojej argumentácie zúčastnená osoba navrhla, aby ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

III.3. Vyjadrenie zúčastnenej osoby [REDAKOVANÉ]:

11. Zúčastnená osoba [REDAKOVANÉ] zastúpená totožným právnym zástupcom ako [REDAKOVANÉ] taktiež využila svoje právo vyjadriť sa k prijatej sťažnosti podaním doručeným 11. marca 2022, v ktorom sa stotožnila s napadnutým uznesením okresného súdu a v princípe uplatnila rovnakú skutkovú a právnu argumentáciu ako zúčastnená osoba [REDAKOVANÉ].

III.4. Replika sťažovateľky:

12. Právny zástupca sťažovateľky sa k stanovisku okresného súdu a zúčastnených osôb vyjadril podaním doručeným 1. apríla 2022. Sťažovateľka stručne zopakovala svoju argumentáciu uvedenú v sťažnosti a odkázala na dôkazy priložené k sťažnosti, ktoré vyvracajú tvrdenia zúčastnených osôb. V súvislosti so skutočnosťou, že rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol vydaný v nesporebitel'skom spore, poukázala tiež na aktuálnu rozhodovaciu činnosť ústavného súdu v obdobných veciach, preto zotrvala na názore, že sťažnosť bola podaná dôvodne. V závere svojho vyjadrenia vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v danej veci a zároveň si uplatnila náhradu trov konania za podanie vo veci samej.

13. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

14. Vychádzajúc z podstaty námietok sťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie práva s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 391/09). Ústavný súd nevykladá iné ako ústavné zákony, a preto preskúmava len to, či orgán verejnej moci ten-ktorý zákon nevyložil spôsobom, ktorý je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu takýchto právnych úprav (II. ÚS 348/08).

15. Arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokovaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

16. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa tvrdí, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy).

17. Tieto zásady týkajúce sa vzťahu ústavného súdu a všeobecných súdov pri ochrane ústavnosti, ktoré možno vyvodiť z doterajšej konštantnej judikatúry ústavného súdu, boli relevantné aj v danej veci. Z týchto hľadísk preto posudzoval ústavný súd aj sťažovateľkou napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov.

18. Sťažovateľka vytyka napadnutému uzneseniu okresného súdu, že bolo vydané bez opory v platnom práve, pri prekročení právomoci okresného súdu, ktorý skúmal rozhodcovskú doložku v rozhodcovskom nespotebitel'skom konaní so záverom o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku, a teda o jeho nulite, a exekúciu zastavil.

19. V okolnostiach danej veci je podľa názoru ústavného súdu nevyhnutné poukázať na nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 300/2018 z 5. septembra 2018, podľa ktorého pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu

v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“ („práva patria bdelym“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel a boli by nadbytočné. Berúc do úvahy dôvody prejednávanej ústavnej sťažnosti, ústavný súd taktiež konštatuje, že závery o vylúčení skúmania právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní sa v prípade, ak ide o spor z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, zjavne vzťahujú a primerane použijú aj na možnosť exekučného súdu v rámci svojej pôsobnosti preskúmať uplatnenie rozhodcovskej doložky z hľadiska toho, či pokrýva aj nárok podľa § 135a Obchodného zákonníka (m. m. nález IV. ÚS 22/2020).

20. Ústavný súd zastáva názor, že nosné právne názory vyslovené v jeho náleze sp. zn. II. ÚS 300/2018 sú naďalej uplatniteľné aj pri posudzovaní prípadov, na ktoré sa s účinnosťou od 1. apríla 2017 vzťahuje novela Exekučného poriadku (zákon č. 2/2017 Z. z.).

21. Zákon o rozhodcovskom konaní ani Exekučný poriadok v čase rozhodovania okresného súdu neobsahovali ustanovenia, ktoré by umožňovali exekučnému súdu vykonať prieskum rozhodcovského rozsudku v nesporebiteľských veciach v exekučnom konaní z hľadiska rozsahu rozhodcovskej zmluvy. Naopak, s poukazom na § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodovanie o tom, či má byť zrušený rozhodcovský rozsudok v nesporebiteľskej veci, osobitný zákon zveruje do vecnej príslušnosti kauzálnu príslušných súdov podľa § 28 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Tieto súdy sú kompetentné posudzovať okrem iného to, či sa rozhodcovským rozsudkom „rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky“, ako jeden zo zákonných dôvodov zrušenia takéhoto rozhodcovského rozsudku.

22. Oprávnenie účastníka namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní a oprávnenie podať žalobu o zrušenie takéhoto rozhodcovského rozsudku kauzálnu príslušnému súdu podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní, o ktorých je oprávnený a povinný rozhodovať zákonom určený civilný súd, nepripúšťajú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu zo strany exekučného súdu v rozsahu, ktorý patrí civilnému súdu. Nevyužitie postupu podľa zákona o rozhodcovskom konaní (námietka nedostatku právomoci a žaloba o zrušenie rozsudku, pozn.) v iných ako spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti spochybňovať rozhodcovskú zmluvu v exekučnom konaní na strane žalovaného účastníka rozhodcovského konania, ktorý znáša svoju procesnú zodpovednosť za včasné uplatňovanie účinných prostriedkov ochrany, ktoré mu právny poriadok priznáva (m. m. II. ÚS 298/2020).

23. V okolnostiach posudzovanej veci zúčastnené osoby počas prebiehajúceho rozhodcovského konania podali žalobu na Okresnom súde Bratislava V, v ktorej uplatnili námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu na rozhodovanie v ich veci, avšak pre späťvzatie žaloby bolo toto konanie uznesením č. k. 24 Csr 2/2017-432 z 9. októbra 2018 zastavené. Označené uznesenie

o zastavení konania bolo následne potvrdené odvolacím súdom uznesením č. k. 7 CoSr 1/2019-453 z 28. februára 2019. Zúčastnené osoby ďalej podali aj žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku. Okresný súd Bratislava V však toto konanie uznesením č. k. 23 Cr 20/2017-45 z 11. júla 2017 zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd konštatuje, že zúčastnené osoby riadne nevyužili procesné možnosti na účinné spochybnenie rozhodcovskej zmluvy. Následne sa snažili vzniesť rovnaké námietky v napadnutom exekučnom konaní, ktoré už vzhľadom na to, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok v nespotebitel'skom spore, relevantné pre rozhodnutie exekučného súdu neboli.

24. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že okresný súd napriek absencii zákonnej opory pre takýto postup skúmal platnosť a rozsah rozhodcovskej zmluvy. Tieto atribúty rozhodcovskej zmluvy sú však zákonnými dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku a rozhodovanie o nich je zákonom zverené kauzálne príslušnému okresnému súdu (§ 28 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Zastavením exekúcie na základe výsledkov takéhoto skúmania okresný súd znemožnil sťažovateľke prístup k exekučnému súdu. Ide o závažnú procesnú vadu, ktorá mala vplyv na vecnú správnosť napadnutého uznesenia okresného súdu a z ústavného hľadiska jej intenzita indikuje neakceptovateľnosť. Na tomto základe ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

25. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že napadnutým uznesením okresného súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (bod 2 výroku nálezu).

26. V ďalšom postupe je okresný súd viazaný právnym názorom ústavného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 134 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Okresný súd je tiež viazaný rozhodnutím o vrátení veci na ďalšie konanie, ktoré je vykonateľné jeho doručením (§ 134 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V. Trovy konania

27. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania. Právny zástupca sťažovateľky si nárok na náhradu trov konania uplatnil v sume 460,90 eur. V rámci stanoviska k vyjadreniu okresného súdu a zúčastnených osôb z 1. apríla 2022 si sťažovateľka uplatnila nárok na náhradu trov konania aj za tento úkon v sume 246,16 eur.

28. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom podľa § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej

republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pozostávajúce z odmeny advokáta za tri úkony právnej služby. Za dva úkony uskutočnené v roku 2021 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) patrí odmena v sume dvakrát po 181,17 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 10,87 eur. Za úkon vyjadrenie k stanovisku okresného súdu doručené 1. apríla 2022 ústavný súd odmenu nepriznal, keďže neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktoré by mu neboli známe.

29. Ústavný súd priznal náhradu trov konania v sume 384,08 eur, ktorá sa vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca je aj platcom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje o 20 %. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, tak ako to vyplýva zo súdneho spisu, predstavujú sumu 460,90 eur (bod 3 výroku nálezu).

30. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu